

Svmma Juris Canonici

Comprehensa Tribus Partibus In Qva Distincte Et Svccincte Explicantur,
quæ ad personas, negotia, & iudicia Ecclesiastica ex Canonum præscripto,
pertinent

Sive Antinomia Ivris Pontificii Et Cæsarei - per CCL. Differentias plurium
Doctorum auctoritate probatas, singulari studio in certas classes reducta,
discussa, & explicata

Strein, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1658

XLVIII. Differentia 5. Legatum rei alienæ Iure Canonico non valet
indistinctè,

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61864)

XLVIII.

DIFFERENTIA §.

Legatum rei aliena iure Canonico non valet indistinctè, c. Filius de testam. Sed iure civili distinguitur: l. Cum alienam, C. de legat. l. Si res obligata, ff. de legatis 1. Bartol. 86. Galvan. 11.

I. IN c. Filius cit. Greg. IX. rescribens T. episcopo ita loquitur: Leges sæculi hoc habent, ut hæres ad solvendum cogatur, si auctor ejus rem legaverit alienam; sed quia lege Dei, non autem hujus sæculi vivimus, valde mihi injustum videtur, ut res tibi legata, quæ cujusdam ecclesiæ esse perhibetur, à te teneantur, qui aliena reddere debuisti, ubi *Glossa v. alieni*. Cum quis scienter legat alienam, tunc hæres tenetur (*iure civili*) res redimere, vel legatario precium dare, si res sit talis, quæ vendi possit, aliàs non *inst. de legat. §. Non solum, & §. Quod autem*. Si ignoranter legat rem alienam, non valet legatum, & legatarius probate debet scientiam, ut in *§. Quod autem, & ff. de probat. l. Verius esse*. Addit in *v. Restituere*, de benignitate Canonica *c. Quicumque 17. q. 4.* De stricto jure non tenebatur reddere juxta prædictam distinctionem T. imò reddere tenebatur; sed poterat agere contra hæredem, si scienter res illas legasset.

II. Pro meliori intellectu clarissimum textum Instiuit. *loc. cit.* audire juvat: Non solum testatoris, vel hæredis res, sed etiam aliena legari potest, ita ut hæres cogatur redimere illam, & præstare: vel si eam non potest redimere,

æstimationem ejus dare: sed si talis res sit, cujus commercium non est, vel adipisci non potest, nec æstimatio ejus debetur, nam nullius momenti tale legatum est. Quod autem diximus, alienam rem posse legari, ita intelligendum est, si scivisset rem alienam esse, non si ignorabat. Forsitan enim, si scivisset alienam rem esse, non legasset.

III. In *l. Cum alienam, C. de legat.* alia distinctio adhibetur, videlicet valitutum rei alienæ legatum, si proximæ personæ, vel uxori, vel alteri simili datum sit ab eo, qui rem suam esse putavit. Addunt Theologi & Canonistæ, tunc hæredem teneri ad rem illam, vel æstimationem illius legatario dandam: si autem in commercio non sit, legatum inutile censeri. Quod si testator in re legata habebat jus aliquod, puta, ex pignore, illud solum legari: ac proinde non dabitur æstimatio. Si autem communis fuit testatori & alteri partem suam legasse censetur, nisi dixerit se totam illam legare. *v. Parorm. in c. Solius, de testam. Molin. disp. 196. v. usq. de testam. c. 8, n. 64. Comit. l. 7. q. 6. n. 8. Laym. l. 3. tr. 5. c. 10. n.*

7. Lugo disp. 24. §. 10. n. 267.